

Küresel formlu seramikleri ve denizkestaneleri çizimleriyle tanınan seramik sanatçısı-ressam Melike Abasıyanık Kurtiç ; “Sanat, malzeme ile sınırlanan bir şey değildir”

Ceramic artist, painter known for her spherical ceramics and sea urchins, Melike Abasıyanık Kurtiç;
“Art is not something limited by material”

1955; İstanbul D.G.S.A Dekoratif Sanatlar Bölümü'nü bitirdi. 1960-62; Eczacıbaşı Seramik Fabrikaları'nda Seramik Dekor ve Serbest Form üzerinde çalıştı. 1963; Danimarka'nın Naestved kentinde Herman Kaler Seramik Atölyesi'nde kil araştırmaları yaptı. 1963- 66; Kopenhag'da Danimarka Kraliyet Porselen Fabrikası'na kabul edildi. Dört yıl fabrikanın Steinzeug-Gre bölümünde üretime alınacak form araştırmaları ve tek parça seramik formları üzerinde çalıştı. 1967-68; Kopenhag Güzel Sanatlar Akademisi Seramik Bölümü'nde konuk sanatçı olarak sıır çalışmaları yaptı. 1968 -72; Ankara Maden Tetkik Arama Enstitüsü'nde çalışmalarını sürdürdü. 1971- 75; Batı Almanya'da Heinz-Theo Dietz Seramik Atölyesi'nde çalışmalarını gerçekleştirdi. 1973; Nord-Rhein Vestfalen Eyaleti Tatbiki Güzel Sanatlar Odası'na üyeliği jüri kararı ile kabul edildi. 1973; merkezi Hamburg'da bulunan ve Paris'te Federation International des Associations Culturelles Feminiées'e bağlı olan Gedok Birliği üyeliğine alındı.

Okuldaki en mutlu anları harita ve biyoloji ödevlerini çizerken duyduğu haz. Eczacıbaşı seramik kurslarında seramikle tanışması (1960), Hitit Müzesi'nde onda hayranlık uyandıran çömlekler, ardından deniz kıyısında bir taşın köşesinde gizlenen deniz kestanesi ile karşılaşma, sayısız çizimler (1976), buna son



Röportaj / Interview :

Şerife Deniz Ulueren

serife@serfed.com

She graduated from Istanbul State Fine Arts Academy Decorative Arts Division in 1955. She worked on ceramic decor and free form at Eczacıbaşı Ceramic Plants 1960-62. She did research on clay at Herman Kaler Ceramic Studio in the city of Naestved in Denmark in 1963. In 1963-66 she was accepted to Danish Royal Porcelain Factory in Copenhagen. For four years, she worked on forms to be used in production and single piece ceramic forms in Steinzeug-Gre division of the factory. She did glaze studies as a guest artist in Copenhagen Fine Arts Academy Ceramic Division in 1967-68. From 1968 to 72, she continued with her work in Ankara Mining Research and Exploration Institute. From 1971 to 1975, she worked at Heinz-Theo Dietz Ceramic Studio in West Germany. In 1973, her membership to Nord-Rhein Vestfalen province Chamber of Applied Fine Arts was approved by jury. In 1973, she was admitted as member to Gedok Union based in Hamburg, which is a member of Federation International des Associations Culturelles Feminiées in Paris.

Her happiest moments in school were the pleasure she felt when drawing her mapping and biology homeworks. Her introduction to ceramics in



1964 Royal Porselen Fabrikası – Porselen Servis Dekorü Mavi-Beyaz/ Kopenhag
1964 Royal Porcelain Factory – Porcelain Service Decor Blue-White/ Copenhagen

çalışmaları olan yan yana getirilmiş ton doku farklılıkları içeren deniz yosunları düzenlemeleri. Bütün bunlar sanatın sınır tanımaz özgürlüklerine açılan pencere olur. Yaşamını ve sorguladıklarını yan yana koyabilmiş, bir araya getirebilmiş benzersiz yenilerden biri olur Melike Abasıyanık Kurtiç. Sanata ve insana olan sevgisi, heyecanı, dürüstlüğü, ödünsüz kişiliği ile yapıtları kadar Çağdaş Türk Sanatı'nın örnek sanatçısıdır. Mayıs ayında Maçka Sanat Galerisi'nde sergilenen seramiklerinden, resimlerine, sanat yaşamının kısa özetini birkaç kare ile de olsa deklanşörüm ve satırlarımda sizlerle paylaşmak için özetledim.

“Kili elime alışım bütünüyle bir rastlantı”

Seramiği insan tarihi ile başlayan sanatların en eskisi ve soyutu olarak tanımlıyorum. Eline kili alan ilk insan kile biçim verip rüzgar ve güneşte kurutarak ilk çanakları yapıyordu. İnsanın yazıyı tanımadan, dini bilmeden bu sanatın varlığı söz konusudur. Daha sonra ateşin bulunup çarkın keşfiyle bu soyut sanatın başlıca özellikleri belirgin olmaya başladı. Kil gibi yumuşak uzayabilen bir maddenin çark üzerinde yükselen uyum ve hareketi ile çanak biçimlerinin en güzel örneklerine doğru bir gelişme izlenir. Başlangıçta son derece kendi halinde olan bu sanat giderek M. Ö. 5. yy'da dünyanın en duygulu ve kültürlü kavimlerini tanıtan sanat oldu. Küp, vazo, çanak gibi seramik formların çağlar boyunca pek az değiştirilebilen ölçü ve oranlarının temel özellikleri o dönemlerde saptanmaya başladı. Bu formlar analiz edilebilen (akıcı form), veya anilizi

Eczacıbaşı ceramic courses (1960), admiration of bowls in Hittite Museum, then the encounter with the sea urchin hidden at a corner of a stone at the sea shore, endless drawings (1976), sea weed installations containing differences of texture brought together, her most recent works. All these will be the window opening to the freedom of art which knows no boundaries. Melike Abasıyanık Kurtiç becomes one of those unique innovators who were able to put her life and what she questioned side by side, bringing them together. She is a model artist of Contemporary Turkish Art with her love for art and the human being, her excitement, earnestness and uncompromising personality as much as for her works. I am putting down a short summary of her art life from her ceramic ware to her paintings exhibited at Maçka Art Gallery in May, with my shutter button albeit by just a few frames; and my words.

“It is a total coincide that I took clay in my hand”

I define ceramics as the oldest and most abstract of arts starting with human history. The first man who took clay in his hand was giving it shape, making the first bowls, drying it under the wind and the sun. This art was in existence before man knew script or religion. Then as fire was discovered and the wheel invented, the major characteristics



“Hiçbir madde düşünemiyorum ki kil kadar sanatçının elleri arasında yükselirken sinir ve damarlarına akan bir duyarlığa erişebilsin”

zor olan (sezgisel form) türleri içinde bugüne kadar tazeliğini korumakta, hayranlık ve beğenimizi üzerine çekmektedir. Hiçbir madde düşünemiyorum ki kil kadar sanatçının elleri arasında yükselirken sinir ve damarlarına akan bir duyarlığa erişebilsin.

“Seramik sevgim”

Ben seramiğe sevgimi ne geleneksel bir yapıya, ne de eğitim süreci içindeki öğrenimimle ilgili bir tabana oturtabilirim. Kili elime alışım bütünüyle bir rastlantıdır. Uzun yıllar içinde taşımış olduğum, elimle beynim arasındaki kaçınılmaz duyarlık belki ilk olarak bu maddeye biçim verirken dışa vurulmuş oldu.

“Meslek hayatımın en önemli yılları”

Erken yaşlardan beri sanata eğilimim giderek kaçınılmaz olunca Güzel Sanatlar Akademisi'ne girmeye karar vermiştim. Ama dilediğim resim bölümüne değil de, kumaş desenlerine girdim. O yıllarda bu bölümün uygulamalı kısmı daha çalışır değildi. Seramik bölümü adı olan fakat etkinliği olmayan bir bölümdü. O ara eski Türk kumaşlarından esinlenerek desenler yaptım. Anadolu kilimlerindeki renk, soyutlama, biçim, Selçuk Çinileri ve İslam eserlerinin Küfi yazılarından yalınlığı o yıllarda daha çok ilgilendiriyordu. Özellikle bu yazılardaki bir harfin yazılmasında kalem ve fırça duyarlığının etkisindeydim. Kilim motiflerini çağdaş bir anlatım içinde geliştirmek istedimse de başaramadım. Seramiğe 1960'lı yıllarda Eczacıbaşı'nın açtığı atölyede başladım. Burada önceleri Sayın Muhsin Demironat'ın eski çini motiflerinin büyük tabaklar üzerine yeniden çizilme çalışmalarına katıldım. Beni etkisi altına alan fırça çekimindeki farklılıkları tekniği ile öğrendim. O sırada Sayın İsmail Uygur ve Hakkı İzzet tarafından yönlendirilen seramik kurslarına garip bir çekingenlik nedeniyle katılamıyordum. Sonra bu çekingenliğin kile gereği olan biçimi verememe

“I can't think of any material which can reach a sensitivity flowing into the artist's nerves and veins when rising between her hands”

of this abstract art started to come alive. A progress towards the best specimens of bowl shapes is observed through the harmony and movement rising on the wheel of a soft style material. This art, which way on its own at the beginning, in time became the art identifying the most sensitive and cultured tribes of the world in 5th Century B.C. The basic characteristics of measurements and ratios of ceramic forms like urns, vases and bowls, which were changed very little through ages, started to be set in those periods. These forms as analyzable (fluid form) or hard to analyze (intuitive form) types have concerned their freshness until today, drawing our admiration and appreciation. I can't think of any material which can reach a sensitivity flowing into the artist's nerves and veins when rising between her hands.

“My love for ceramics”

I can base my love for ceramics neither on a traditional structure, nor my academic studies. It is a total coincidence that I had taken clay in my hands. The unavoidable sensitivity between my hands and my brain, which I carried in me for a long time, was perhaps expressed for the first time when I was shaping this material.

“The most important years of my career”

Since my early years, as my interest in art became inevitable, I had decided to enroll in the Fine Arts Academy. But I enrolled not in the paintings division which I wanted but fabric patterns. Those years, the applied section of that division was not yet operational. The ceramics department was which had a name but was not functioning. Those days I prepared designs inspired by old Turkish fabrics. The color, abstraction and form on Anatolian carpets, Seljuki china ware and the plainness of kufi scripts on Islamic art works interested me more in those years. I was especially inspired by the sensitivity of the pencil and the brush when writing a letter on these scripts. I tried to develop carpet motifs within a contemporary style of expression but I couldn't manage it. I started ceramics in 1960s in a studio opened by Eczacıbaşı. There, I first participated in the work by esteemed Muhsin Demironat on re-drawing of old china motifs on large plates. I learned the differences in brush strokes which inspired me with the proper technique. At that time, I couldn't participate in the ceramic courses directed by Mr. İsmail Uygur and Hakkı İzzet due to a strange bashfulness. Then, I figured out that



kaygısından kaynaklandığını anladım ve bunu yenerek işe başladım. O yıllarda daha çok büyük vazo, çanak, kulplu yağ kandilleri gibi kullanım formları yaptım. Artık malzememi bulmuştum. Bu malzemeyi daha derinden öğrenmek için Danimarka'nın Neasved kentinde o dönem 75 yıllık bir atölye ile üç aylık bir anlaşma yaparak gittim. Sonra Kopenhag Kraliyet Porselen Fabrikası'na Alev Ebuzziya Siesbye ile başvurduk ve altı aylık bir deneme süresinden sonra esas kadroya alındık. İlk on ay porselen dekoru üzerinde çalıştım. İlk kez 1350-1400 derecede pişen bir porselenle karşı karşıyaydım. Bu tekniğin dekor üzerinde yarattığı güçlüklerin üstünden çok çalışarak geldim. Ama beni esas çeken kilin kendisi ve onun ellerimde biçimlenmesiydi. Bu dileğim göz önüne alınarak stoneware bölümüne geçtim. Meslek yaşamımın en önemli yıllarını burada geçirdim. 1300-1350 derecede taş niteliğine ulaşan kilin yapısal özelliklerini öğrendim. Doğa ile olan ilişkim bu yıllarda daha da belirginleşti.

“Formların etkisi”

Zamanla taş özelliğine dönüşmüş formlarda izlenen dokusal değişimin yanında çevremde gözlemlediğim küresel formlar da beni etkisi altına aldı. Bu çoğu kez dıştan içe doğru, derinliğine bir arayışa yönlendirdi beni. Bu süreçte küresel dış biçim zenginliğinin iç biçim-iç yapı zenginliğini de kapsadığına tanık oldum. Dış kabuklarda sessiz ve dural görünümlü yaşama olayının iç hacimlerdeki sürekliliğini ve her ikisi arasındaki ilişkiyi seramik kürelerimi yaparak, çatlatarak, bölerek vurgulamaya çalıştım. Biçim denen olgunun adeta öze yönelik devinim ve değişimini arama amacını içeren bir çalışma diyebilirim. Burada evrensel bilinçaltının derinlikleri söz konusu olduğunda, sezgisel gücün bilinçle maddeye dönüşerek dışa yansıma sürecinin karmaşık bir süreç olduğu kanısındayım.

“Çömleklerin uyandırdığı etki hala üzerimde”

Çok zengin bir seramik geçmişine sahip olan ülkemizde bu geleneğin sürekliliğinden söz etmenin çok güç olduğu görüşündeyim. Seramik uğraşımın



this bashfulness came from the concern of not being able to give clay the necessary form and I started by overcoming this. Those years, I mostly built utilitarian forms like big vases, forms and oil lamps with handles. I had found my material. I went to a 75-year-old studio in the city of Neasved in Denmark under a three-month contract to get to know this material better. Then, we applied with Alev Ebuzziya Siesbye to Copenhagen Royal Porcelain Factory and were admitted as permanent staff members after a six-month probation period. The first ten months, I worked on porcelain decor. For the first time, I was face to face with a porcelain fired at 1350-1400 degrees. I overcame the difficulties created by this technique on decor by working very hard but what actually attracted me was clay itself and the forms it took in my hands. They took my wish into consideration and I moved to the stoneware department. I spent the most important years of my professional life there. I learned the structural properties of clay which became stone at 1300-1350 degrees. My relationship with nature became more distinct in those years.

“Impact of forms”

In time, alongside of the textural change observed on forms which gain stoneware quality, the spherical forms I observed around me started to influence me. This mostly directed me towards a search from the outside towards the inside in depth. During this process, I witnessed that the spherical external form richness also covered the richness of internal form – internal structure. I started to emphasize on shells, the continuity of the quiet and calm looking living phenomena in interior space and the relationship between the two by splitting, cracking and dividing my ceramic globes. I can say that these were efforts seeking the movement and change of the phenomenon called form towards the essence. I believe that when the depths of the universal subconscious is in question, the process of transforming into matter and projection consciously of intuitive force is a complex process.



başlangıcında Ankara Hitit Müzesi'nde gördüğüm çömleklerin bende uyandırdığı hayranlığı bugün de içimde taşıyorum. Bu olağanüstü formlarda sanki atalarımın teri henüz kurumamıştı. Öyle ki sayısız usta ve kuşakların sinir ve damarlarında yüzyıllarca akmış bir duyarlıktı. Ben de bundan biraz nasibimi alabilmiş isem kendimi mutlu sayarım. Çağdaş Türk seramiği daha çok serbest seramik alanında etkinlik gösteriyor. Bu da bireysel çalışmalarda kendini belirliyor.

“Deniz kestanesi serüvenim”

Yüzmeye başladığım günlerdi, deniz kıyısında bir taşın köşesine gizlenen siyah nesne ile karşılaştım. Merakla denizin dışına çıkarmak istesem de başaramadım. Birgün sahilde yürürken beni etkisi altına alan bu siyah nesnenin deniz kestanesi olduğunu birden bulguladım ve giderek onu çizme tutkusundan kurtulamadım. Sıradaki kağıtlara kurşun kalemle çizimlere başladım. Daha sonra onu denizin dışında taşların üzerinde tekrar incelerken, birden bütün dikenlerin olağanüstü uyum içinde her an değişen devinimine tanık oldum ve bunu 'varoluş savaşımının' en belirgin örneği olarak yaşamaya başladım. Zamanla çizimlerimde ve kestanenin kendisinde gözümle yakalayamadığım ayrıntılar beni büyüteç altında bakmaya yönlenirdi. Giderek her dikenin bu savaşım içindeki varlığını ve bir diğeriyle olan ilişkisini ayrı ayrı yaşadım. Sanki varolmanın bitmek bilmeyen sürekli savaşımı bu küçücük yaratığın dikenlerindeki olağanüstü devinimde simgeleniyor gibiydi.

“Sınır tanımaz özgürlük”

Sanata genel yaklaşımımın doğadaki uyum, değişim, çelişki, karşıtlık gibi sorunsallara yakınlığı bakımından da seramiklerim ve deniz kestanesi çizimlerim arasında ilişki var. Tüm bunları sanatın sınır tanımaz özgürlüğüne açılan ufak bir pencere olarak değerlendiriyorum.

“Bir anıma değinmek isterim”

Sayın Fürey Koral'ın 70'lı yıllarda İstanbul Porselen için eski bakır formlarından esinlenerek porselenden son derece başarılı bir kahve takımı gerçekleştirdi. Bu takım Türkiye Cumhuriyeti'nin 50. yıldönümü kutlamalarında Almanya'da Frechen Belediyesi'nin düzenlediği bir sergide Türkiye'den gelen yapıtlar içinde en çok ilgi toplayan bir çalışmaydı. Bizden bir ses getiriyordu.

Üzülerek söylüyorum satışı olmadı diye toplu üretime girilmedi. Oysa bu servis planlı bir kanıt ve pazarlama eşliğinde, iç ve dış piyasada yerini alabilirdi. Bunun üzerine değerli seramik sanatçımız Fürey Koral'ın sürümü olmadığından, elindeki döküm kalıplarını imha ettiğini duydum. Çok üzül müştüm. Bunu da anlatmadan geçemedim.



“The impact of bowls is still on me”

I think it is very difficult to talk about the continuity of a ceramic tradition in our country which has a very rich ceramic history. I still carry in me the admiration inspired by the bowls I saw in Ankara Hittite Museum at the beginning of my endeavor on ceramics. The perspiration of my ancestors had almost not dried up on these exceptional forms. It was a sense which flew in the nerves and veins of countless masters and generations through centuries. I will be very happy if I was able to get a piece of this. The contemporary Turkish ceramic usually functions in the free ceramic field. And this shows itself in individual works.

“My sea urchin adventure”

I had just learned how to swim. I faced a black object hiding at the corner of a stone by the sea shore. I tried to take it out of the sea in curiosity but I couldn't. one day as I was walking along the shore, I suddenly figured out that this black object which inspired me was a sea urchin and couldn't save myself from the passion of drawing it. I started drawing on pieces on paper on my desk by pencil. Then, when I examined it again on stones outside the sea, suddenly I witnessed the ever-changing movement of the spikes in exceptional harmony and I started to live this as a most distinct example of the 'fight to survive'. In time, details I couldn't capture in my drawings and on the urchin itself by naked eye, directed me toward using a magnifying glass. In time, I experienced individually the existence of each spike in this fight and its relationship to another. It was as if the never-ending continuous fight to survive was symbolized in the exceptional movement of the spikes of this tiny creature.

“Freedom with no boundaries”

There is a relationship between my ceramic ware and my sea urchin drawings also because my general approach to art is close to issues like harmony, charge, conflict and contradiction in nature. I see all these as a small window opening to freedom of arts, which knows no boundaries.

“I would like to talk about a memory of mine”

In 1970s, Fürey Koral made an extremely successful coffee set inspired by ancient copper forms for İstanbul Porselen. This way a work which drew greatest interest among works coming from Turkey in a show organized by Frechen Municipality in Germany on occasion of the 50th anniversary of Turkish Republic. It has brought a sound from us. I'm sorry to say mass production was not launched because it wasn't sold. Yet, this service could have taken its place in the domestic and international marketplace if accompanied by a planned promotion and marketing effort. I heard that our esteemed ceramic fine artist Fürey Koral destroyed the casting moulds as there was no sale. I was truly sorry. I couldn't stop mentioning this.

uluslararası katılımlı
VII. seramik kongresi

26-28 KASIM 2008
AFYONKARAHİSAR / TÜRKİYE



**VII.
SERAMİK
KONGRESİ**

tasarım ve modelleme
seramik sanatları
hammadeler
refrakterler
mühendislik seramikleri
dekor ve dekorlama
kalite kontrol
şekillendirme ve sinterleme
kompozitler
nano malzemeler
elektro seramikler
inorganik bağlayıcılar
cam ve cam seramikler
biyo seramikler
arkeolojide seramik
seramik ve çevre
geleneksel seramikler

With International Participation

**VIIth ceramic
congress**

26 - 28 NOVEMBER 2008
AFYONKARAHİSAR/TURKEY



**VIIth
CERAMIC
CONGRESS**

raw materials
forming and sintering
engineering ceramics
refractories
inorganic binders
glass and glass ceramics
electroceramics
bioceramics
composites
nanomaterials
traditional ceramics
quality control
ceramics and ecology
ceramics in archaeometry
ceramic arts
decoration and ornamentation
other titles about ceramics

VII. Uluslararası Katılımlı Seramik Kongresi, Türk Seramik Derneği ve Afyon Kocatepe Üniversitesi katkıları ile Korel Termal Otel, Afyonkarahisar, TÜRKİYE'DE 26-28 Kasım 2008 tarihleri arasında düzenlenecektir. Kongre süresince yerli ve yabancı olmak üzere kendi konularında uzman 18 davetli konuşmacı ile birlikte 72 sözlü bildiri ve yaklaşık 65 poster sunumu yapılacaktır. Ayrıca, kongre boyunca katılımcıların ve diğer ilgililerin ziyaretine açık jüri seramik sergisi düzenlenecektir.

Kongrenin ilk günü sabah oturumunda, Seramik sektöründen, Üniversiteden ve TÜBİTAK'dan katılımcıları bir araya getiren "Küreselleşen Dünyada Türk Seramik Sektörü" konulu bir Panel düzenlenecektir. Panel sonrasında kazanılan değerler ve tartışma sonuçları Basın Bildirgesi ile kamuoyuna duyurulacaktır. Kongre; Hammaddeler, Şekillendirme ve Sinterleme, Mühendislik Seramikleri, Refrakterler, İnorganik Bağlayıcılar, Cam ve Cam Seramikler, Tasarım ve Modelleme, Elektro Seramikler, Biyoseramikler, Kompozitler, Nanomalzemeler, Geleneksel Seramikler, Kalite Kontrol, Seramik ve Çevre, Arkeolojide Seramik, Seramik Sanatları, Dekor ve Dekorlama ile birlikte Seramikle ilgili diğer konuları kapsamaktadır.

7th Ceramic Congress will be held at Korel Thermal Hotel, Afyonkarahisar, TURKEY on November 26-28, 2008 under the auspices of Turkish Ceramic Society and Afyon Kocatepe University. The program will consist of 18 invited speakers who are experts in their provinces, 72 oral and around 65 poster presentations. In addition during congress a ceramic exhibition open for visitors with an evaluation committee will be organized.

At the morning session of the first day, a panel titled with "Turkish Ceramic Sector in Global World" will be held with participation of people from ceramic industry, universities and TUBİTAK. Afterwards the results and information achieved during panel will be announced to public by bulletins. The congress will cover all areas related to ceramic and ceramic industry such as Forming and Sintering, Engineering Ceramics, Refractories, Inorganic Binders, Glass and Glass Ceramics, Design and Modelling, Electroceramics, Bioceramics, Composites, Nanomaterials, Traditional Ceramics, Quality Control, Ceramics and Ecology, Ceramics in Archaeometry, Ceramic Arts, Decoration and Ornamentation, Other titles of Ceramic.